

شبیه‌ترین موجود به "اژدها" در دنیای واقعی

این دایناسور "دهان نیزه‌ای" که میلیون‌ها سال پیش می‌زیسته، شبیه‌ترین چیزی است که ما به عنوان یک اژدهای افسانه‌ای در زندگی واقعی می‌شناسیم.

این دایناسور "دهان نیزه‌ای" که میلیون‌ها سال پیش می‌زیسته، شبیه‌ترین چیزی است که ما به عنوان یک اژدهای افسانه‌ای در زندگی واقعی می‌شناسیم.

به گزارش ایسنا و به نقل از آی‌ای، یک خزنده پرنده که بال‌های هفت متری و دهانی نیزه‌مانند دارد، نزدیک‌ترین چیزی است که به اژدها می‌شناسیم و میلیون‌ها سال پیش در آسمان استرالیا به پرواز درمی‌آمده است.

فسیل فک این جانور که در ماه ژوئن سال ۲۰۱۱ توسط معدنچیان محلی در استرالیا کشف شد، به دست محققان دانشگاه "کوئینزلند" مورد مطالعه قرار گرفته است و آنچه آنها کشف کرده‌اند حکایت جالبی دارد.

بر اساس بیانیه مطبوعاتی این دانشگاه، این "پتروسور" (pterosaur) یا بال‌سور (دایناسور بال‌دار) که محققان آن را "تاپونگاکا شای" (Thapunngaka shawi) نامیدند و تصور می‌شود بزرگ‌ترین خزنده پرنده استرالیا بوده باشد، روزگاری بخش اعظمی از کوئینزلند را تحت فرمانروایی خود داشته است.

"تیم ری چاردز" دانشجوی دکترای دانشگاه "کوئینزلند" و سرپرست این مطالعه می‌گوید: این جانور باید کاملاً وحشی بوده باشد. این بال‌سور می‌توانسته سایه بزرگی بر روی برخی از دایناسورهای کوچک بیاندازد و تا به خود بیایند دیگر دیر شده بود.

پتروسورها اولین موجودات مهره‌داری بوده‌اند که پرواز کرده‌اند و از ۲۲۸ تا ۶۶ میلیون سال پیش وجود داشته‌اند. آنها دارای استخوان‌هایی با دیواره نازک و نسبتاً توخالی بودند که برای پرواز بهینه شده بودند، خصوصیتی که باعث شده بقایای فسیل شده آنها کمیاب و اغلب ضعیف حفظ شود، به همین دلیل است که ما اطلاعات زیادی در مورد آنها نداریم.

پتروسورها یا بال‌سورها که با نام خزندگان بال‌دار نیز شناخته می‌شوند، راسته‌ای از خزندگان هستند که دوران میانه زیستی و از دوره تریاس پسین تا آخر کرتاسه پسین در سرتاسر جهان می‌زیستند. پتروسورهای بال‌چرمی در حدود ۲۲۸ میلیون سال پیش از خانواده‌ای از شاه‌خزندگان به وجود آمده‌اند و نزدیک‌ترین خویشاوندان زنده شان تمساح سانان و پرنده‌گان امروزی هستند. این جانوران در پایان دوره کرتاسه در جریان رویداد انقراض کرتاسه-پالئوژن به طور کامل منقرض شدند. نخستین سنگواره پتروسور توسط زیست‌شناس ایتالیایی "کوسیمو کولینی" در سال ۱۷۸۴ کشف شد.

پتروسورها نخستین مهره‌دارانی محسوب می‌شوند که قدرت پرواز کردن در آنها تکامل پیدا کرد. ظهور بال، استخوان‌های سبک و ماهیچه‌های قوی تغییراتی بود که پتروسورها آنها را به جهت پرواز به دست آوردند. بال‌های این خزندگان از غشایی از پوست، ماهیچه و دیگر رشته‌های انبساطی از قفسه سینه تا چهار انگشت دراز برجسته تشکیل شده است. دامنه اندازه در پتروسورها بسیار زیاد بود و از گونه‌هایی به کوچکی گنجشک تا گونه‌هایی به بزرگی زرافه در میان آن‌ها وجود داشتند. این جانوران به طور عمده گوشت‌خوار بودند و بیشتر از حشرات، ماهیان، نرم‌تنان، سخت‌پوستان و مردار تغذیه می‌کرده‌اند.

"تاپونگاکا شای" سومین گونه از پتروسورها است که در استرالیا کشف شده است و دانش ما از آن فعلاً به یک قطعه فک پایین و آنچه در مورد سایر پتروسورها می‌دانیم محدود شده است.

بر اساس مطالعه منتشر شده در مجله Vertebrate Paleontology، حجم آن به تنهایی کمی بیش از یک متر طول داشته و دهان آن حاوی حدود ۴۰ دندان بوده است. این دندان‌ها به همراه فک بلند و قدرتمند آن که کاملاً تکامل یافته بوده می‌توانسته آن را به یک شکارچی بی‌رحم تبدیل کند.

در این مطالعه چیزی که بیشتر مورد توجه محققان قرار گرفت، یک تاج استخوانی بزرگ در قسمت پایین فک آن بود و بر اساس آنچه تاکنون می‌دانیم، فک بالای این حیوان نیز یک تاج داشته است.

دکتر "استیو سالزبری" از محققان این مطالعه می‌گوید: این تاج‌ها احتمالاً در پویایی پرواز این موجودات نقش داشته‌اند و

امیدوارم تحقیقات آینده پاسخ های قطعی تری را ارائه دهد.

محققان توانستند اندازه این پتروسور را بر اساس این تاج تخمین بزنند و اگر برآوردهای آنها درست باشد، "تاپونگاکا شای" سومین پتروسور بزرگ جهان است.